

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap aprilis 23^{kán} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ORSZÁG 'S NÉPISMERTETÉS.

Kisétálás Pozsonból.

„Az utazás örömei a' visszaemlékezetben kedvesebbek; — de még kétszerződnek azok, ha másokkal közölhetjük.“

BÜLÖNI FARKAS.

I.

„Adieu“-t mondánk egy szép délután Pozsonnak, 's Lamacson (Blumenau), Pozsonváros törvényhatósága alatti helységen, keresztül Beszterczére (Wisztternitz, Bisztricza), Pálffy herczeg falujába, érkezénk, és pedig az apostolok lován, vagy is: „pri paticskei“ — mint e' tájékon szokják mondani. *) Innét vig dalolás között Maria regényes völgye felé ballagánk. — A' távulból kéklő hegyek, 's az elterülő mező, csörgő patakoktól százzszorta hasítva; a' hullámozó vetés, — a' felfel repkedő pacsirtának vidám éneklése, — 's mind ezekhez a' kedves faluk, illatozó virág-lomboktól terhes fákkal félig takarvák, — bizonyos könnyítő érzést gerjesztenek a' városból kieredt vándornak keblében, hasonlót ahhoz, melyet Csokonai, a' természet költője, e' szavakba öntött: „'s a' gondjaim csusúlnak.“

A' hegy ormai közé vonult már a' nap, 's az eget pirosra festé, mint az első „szeretlek“ a' kisleány arcát, — midőn Maria völgy falujába (Marienthal, Marianka) érkezénk. — Ezen, az itt kezdődő Karpát hegyláncz mögé szerényen vonuló falucska, 1377-ben a' szomszéd Beszterczével együtt (melyet a' 16-dik században Fugger grófok vásárlának-meg), a' Pál rendű szerzeteseknek adaték 1-ső

*) Lakosai e' tájéknak bajszatlan Tótok. — Kitinő részei disz-öltözetöknek: többnyire veressel czifrán kivarott ing, melynek uj-jégei zsinórral összehuzvák; — czukorsüveg formára szabott keskeny karimájú kalap, széles lefityegő pántlikával, 's kakas — vagy az előkelőbb suhanczoknál néha fekete strucz-tollal is ékesítve. — Zsirtól csepegő hajok egyenlőre van nyakuknál vágva, mi igen együgyű tekintetet ad nekik.

Lajos által. Nagy hirben, 's tiszteletben vala ajtatos apáink előtt csudatévő Maria képeért, mellyről számtalan, mondák maradtak-fel a' nép szájában. — Ezeknek nehányát a' „sas“ czimű folyóiratban is olvashatjuk. *)

József császár és király eltörlé Pál rendét is, 's ennek Maria völgyében épült két emeletes, nagy kiterjedésű kolostora kipusztult, 's pusztán áll mind eddig, a' helybeli plebanus által lakott néhány szobáit kivévén. — Sokat vesztett híréből azóta e' völgy, 's jelenleg egyedül Maria születése napján a' szent képhez gyülekező ajtatos vándorlatokról és pala-kő bányájáról ismeretes.

Megtekintettük az 1377-ben itt épített ékes festményű egyházat, **) mellynek fő oltárán a' csudatévő Mariakép őriztetik; — megtekintettük azon kápolnát is, melly a' kút fölött emelteték, hol ugyan-ezen kép (műve egy, még Sz. István korában, e' tájon remeteskedőnek) találtatott. ***) — Felfrisülve a' szent kút vizétől, százados fák illatos árnyai alatt, a' pala-kőbányához közelgeténk.

Pala-kő-táblákból rakott halmok között vezetete minket czukor-süveges tót kalauzunk a' még nem nagy üregű bányába, hol nedves gőz lepi-meg a' belépőt, mellyet gyenge mellem csak kis ideig szenvedhete; — 's míg társaim a' homályos lámpa-világnál idegen 's félig borzasztó látványt nyújtó üreget vizsgálgták, megtekintém a' szájjánál levő szédítő mélységet, honnan a' barlangból oda szivárgó nedvet szakadatlanul merítik a' szorgalmas munkások; — 's bámulám az emberi erőt, az ipart. — Ezen bánya, Mariankával együtt, a' m. k. udvari kamara tulajdona.

II.

Örömtelve folytattuk másnap utunkat Borostyánkő felé; — a' kies erdő között legszebb köntösében üdvözle minket a' bájos reggel. — Valóban különös éledele saját örömünknek 's a' magasztas természetnek, kies időben, kies erdőben járni! — (mint tisztelt Fáyink mondja). — Nyájas sejtések zsibognak kebleinkben, átlengő sejtései a' szebb életnek, szebb világnak. Hozzájuk merengnek-fel lelkeink, 's kiemelnek varázs érzelmeink a' szűk élet szorongó köréből minket.

*) Mindszenty Lászlótól. —

**) Ezen egyháznak egyik mellék-oltárán nyugszanak sz. Theodora tetemei üveg koporsóban.

***) Minek története csinos festményekkel ábrázoltatik az említett kápolna falain.

‘S mi gyönyörű táj fejlék-ki előttünk, midőn átjutánk az erdős hegy tulsó oldalára, — olly kellemes, olly bájoló! — melly ritkán érzett kéjjel tölté-meg kebleinket. — Előttünk a’ völgyben Borostyánkő-falu vigan csörgedező patak mellett; melly egy papiros-és egy lőpor-gyárt, ‘s távolabb fekvő két ércz-hámort tart örök mozgásban, — a’ különben bús-komoly tájnak pedig életet, ‘s vidám tekintetet ad. — A’ kellemes alakú kis falu mögött egy meredeken Borostyánkő-várnak omladéka viraszt, mintha szüntelenül kellene őrzenie falucskáját, nehogy elszökjék a’ mellette folydogáló pajkos csermelyével.

Lemenénk Pálffy herczegnek ezen kedves kis falujába (Ballenstein, Peistun), mellynek lakosai a’ legjobb mésszszel ‘s legtartósabb gyümölcsessel látják-el a’ környéket. Megtekintők a’ lőpor-gyárt, mellynek kapuján huzamós zörgetésünk után is alig juthatánk-be. *) — Innét Borostyánkő-vár meredekére másztunk-fel, ‘s a’ lapányon elszórt csordák hangya-csoportokként látszának pezsgeni alattunk. — A’ rakásra omlott kövek ‘s az erős szél, melly üvöltve járja e’ meredeknek ormát, bajossá tévék a’ várkapuhoz jutást. — Látogatók számára (kiknek nevei tarka vegyületben olvashatók a’ vár falain) készült fa-lépcsőken a’ vár belsejébe jövének. — Szőke Dunánk ágozatira ‘s Morva síkjára, — Farkasvölgye ‘s Hainburg felé a’ legfenségesebb kilátással jutalmaztatik e’ már igen omladozó falakon a’ látogatónak fáradsága. **)

„Halandó! minden, minden mulandó!“ — sohajték elmélkedve a’ multakra, ‘s e’ közben észre sem vevém, midőn a’ vadakkal bővelkedő kies erdőn keresztül-jutván, Lozorno-ban (Lozorn), Pálffy herczeg falujában, lelétem magamat némán andalgó társaimmal.

A’ lozornói zsidó koreszmárosnál még kenyeret se kaphatánk. — Egy paraszt-házba tértünk-be tehát, hol még is gyomrunk nagy öröme, jó szóért, jó pénzért, kaptunk turót, csipősebbet Rabener sátráinál, — bort, erősebbet Toldy Miklósnál, ‘s mi több! — heringet is; — mellyet azonban mi magunk valánk kénytelenek meg-

*) Egy nagy komondor-eb ugrata itt előnkbe, ‘s bugyogónkat tépi vala-el, ha vezetőnk nyakon nem kapja a’ dühödőt. — Egyik érzékeny utitársomra olly nagy benyomást tett e’ nem magyar vendégszeretet, hogy érdemesnek tartá, a’ vitéz ebnek „Kuli“ nevét cum N. B. naplójába feljegyezni. — Készítettik itten — látogatónk vallomása szerint — naponként egy mázsa lőpor; mihez salitromot ‘s bűdöskövet a’ k. kincstár ad; ezért a’ gyártó köteleztetik lőporának 13 és 6. p. forintjával adni mázsáját. — Szenet ‘s munkásokat a’ gyártó fizet.

**) Nem messze innét a’ hegyek között látható Éleskő (Scharfenstein) omladéka is.

tisztogatni, 's eledele~~r~~ készíteni; mivel a' ház asszonya nem értett hozzá, ki a' heringet úgy, mint a' boltból veszi, szőröstül bőrostül szokja családja elébe adni. — A' tableaux, mely ez alkalommal keletkezék közöttünk, valóban megérdemlette volna Hogarth pemetjét! — Mi eredeti jelenet volt egy részről! miként estek az éhes vándorok a' turónak, 's a' jól kisütött kenyérnek az alatt, míg Sprl. bajtársunk felgyűrődve készíté a' hering-eledelt. A' szőke ifjúnak pillantatja a' barna fürtű leánykára, kedvesére, nem volt olly vágyó, mint Sprl. bajtársunké a' majd majd eltűnő turóra! — Mi nagy nemű látvány volt ismét más oldalról; miként fogja körül a' ház népe közös asztalunk tulsó végén a' tátra magosan halmozott riskásás tézta-gombócokat, melyeket nagy méltósággal öntözgete a' ház asszonya olajjal, a' nem kimélttel, 's olly teli tömé száját a' természetes suhancz, hogy hat aranyért sem mondhatta volna: „papucs!“ — Mély csend uralkodék az asztalnál; egyedül a' ház ura mulattatá vendégeit ifjúsága vig éveinek elbeszélésével. — (Tudnivaló, hogy diákos vendéglőnk hat iskolát végzett Pozsonban; de sokat is tartott reá!)

Jablonován (Apfelbach) éppen délest menvén keresztül, Pernek (Pálffy herczeg faluja) vendégfogadójában telepedénk-meg. Szerkest fogadánk-fel itten, ki nyil-sebességgel vitt minket Konyha (Kuchel, Kuhinya) falun keresztül Rohrbachra. — Leszállánk itt a' korcsma előtt, 's csak hamar egy csinos paraszt-menyecske ötlött szemünkbe, kivel természetesen azonnal szóba is eredtünk, 's enyelegtünk. Ön vallomása szerint már akkor négy esztendő óta volt férjnél, és csak tizenhét esztendő! — Bizonyítá ezt korcsmárosunk is (ki őt, szomszédja leányát, még úgy szóllván csecsemős korában ismeré) mondván: „itt nem ujság édes uram! ha egy suhancz feleségül vesz olly leánykát, ki alig egy hete választaték-el anyja emlőjétől.“

(Folytatása következik.)

ELBESZÉLÉS.

A' koponya. (Vége.)

A' természet bájait lesorvasztó és mindent kőkeményiségre dermedtő tél is megjelent. — Minden átalváltozott. — A' Tiszának tágas folyamát jég-pancél fedezte, és szinte fél lányi vastag hóval volt borítva az egész környék. Minden élő lény melegre vonult a' csikorgó hideg elől: egyedül Rózsa volt, ki a' hosszú éjeken által viraszta keserge a' hó-lepel alatt felemelkedett sir felett, 's egy innen átfázásból sarjadozott tüdőgyulladás vég-erejét is elragadván ágyba ejtette. — Az orvosi segedelem megjelent ugyan, de a' veszélyt

mivel az a' szenvedő léleknek gyötrelmeitől elősegítették, egészen eltávoztatni nem, hanem egyedül gyengíteni lehetett. — Midőn a' természet tartós álmából a' tavasz megjelentével új életre kifejlődött, akkor már a' szerencsétlen Rózsa tüdővészben sinlődött; a' koponyát a' többé meg nem láthatott sirról behozatván az ágyával szemközt álló asztalkára helyezteté, mondván: „így mindenkor előttem fog lebegni a' halál-émlék, és szüntelen látom, mivé váltak tisztelve szeretett szüleim, és kedvelt Elekem, 's mivé válok én is.“

A' kert virága között bájlon diszló lilium elszárad, ha a' kegyetlenkedő szélvész éltet adó száráról letöri. — Szintén úgy történt a' szenvedő Rózsával is. — Elfogyván vég-ereje érzé, hogy nem soká meg fog jelenni vég-órája, melly őt e' világi szenvedések terhe alól felmentendi. — Öszvehivatá a' sorsán valódi részvétellel függött 's kora elhalásán könyező barátneit, hogy tőlek vég-bucsúját vehesse. — Ez igen érzékeny és szívre ható volt; mindenki szemében a' fájdalom-sajtolta könyek gyöngyei csillogtak; csak Rózsa volt nyugodt; mert ő tudta, hogy mindenét elvesztvén, ha életét is elvesztendi, feloldoztatik szenvedéseinek vas kapcsaitól, — 's valóban nem sokára elnehezedvén szemei homályosodni kezdettek. Még egyszer felnyitá elsetétedett szemeit, 's a' legkeserűbb mosolygás közt egy mély fohász után azokat ismét bezárá, midőn az ajtó hirtelen megnyílt, 's egy egészen elrongyolt ruhájú, 's halvány arcú ifiú lépett-be. — Rózsa a' bejövőre mereszté még egyszer felnyitott szemeit, 's minden erejét öszve szedve kiáltá: „ah Elek!“ — A' kesergő barátnek és gyötrelmes Vidor visszahangoztatták az „Elek“ nevet; de már azt Rózsa nem hallhatá többé, mert midőn a' belépő ifiú ágyához tántorgott, 's jobbát feje alá tette, azon pillanatban lihegő-kilélt.

Elek volt azon szerencsétlen, ki e' szomorú pillanatban Zákány házánál, hova szívének sovargásai olly igen régen siker nélkül repültek, megjelent, és azért csak, hogy örök nyugtára szenderülni láthassa azt, kiért fenn lángoló érzetei elolthatlan hévvel égtek.

Elek a' minden Magyarának szívét szomorú emlékezettel eltöltő mohácsi gyász-ütközetben a' kíséretében volt ballaki jobbágyokkal Bátor y István nádornak seregéhez kapcsoltatott. — A' hon szeretete erősen hevíté keblét, és a' legelszántabban csapott a' Törökök közé, 's mint oroszán küzde a' dicsőség mezején. — Midőn már számos sebeiből ömlött a' vér, égre emelé szemét, 's a' hadak Istenét híván segítségül, utósó erejét összeszedve harczola, noha jobbágyai már mindnyájan lelketlen feküdtek a' vérmezőn. Midőn pedig a' hazai tábornak megmaradt része futásban keresé menekvést, ő erejét vesztve tántorult-le lováról, 's a' holtak között tölté a' legszomorúbb éjt. Hajnalkor eszére tért ugyan, 's elegendő erőt érte magában a' szom-

széd erdőbe vonulni: — de az elholt Magyarok orrainak levágásával foglalatzkodott Törökök megfogták őt, 's mivel előkelőnek lenni ismerték, érette gazdag váltság-díjt remélvén meghagyták életét, 's foglyul vivén, egyszersmind élete megtartásáról és sebeinek begyógyításáról is gondolkodtak. A' szabácsi várba vitetett; hol az ottani pasának jutván hatalmába, mindenkor zárva tartaték; végre tartós raboskodása után alkalmat nyert széttörni lánczait, 's visszaszökni a' kedves hazába. — Silány és szigorú életmódja és kedves jegyeseért epedése megtörték testi erejét, 's majd nem egy feltámadott halotthoz hasonlita, midőn Szegedre ért; — 's im az élénken táplált remények itt is megcsalták, mert jegyeseinek csak szemét foghatá-be.

Rózsza harmad napra sirba tétetett, 's a' mindenkor körében volt halál-émlék, a' fehér koponya, szintén koporsójába helyeztetett, valamint maga meghagyá. — Elek nefelejtseket és rózsákat ültetett sirjára: de azokat nem soká öntözheté a' fájdalom sajtolta könyekkel; mert maga önként keresvén az alkalmat, hogy kinjainak vas kapcsolai feloldoztassanak, egy a' haza ellenségével tartott ütközetben dicsőséges halállal végzé életét, 's illyképpen vitte sirjába a' haza kezdetével egykorú Ballak y nemzetségnek nevét is.

MISKOLCZY ISTVÁN.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

A' híres nyelvtudós Mezzofanti apát, egykor a' napkeleti nyelvek tanítója Bolognában, most a' vatikani könyvtár felügyelője, méltán neveztetik a' nyelvtudósság csudájának, mivel ezen tekintetben jelenleg hasonlítani senkit sem lehet. Egy Jakobs ur által irtt, 's öntapasztalásra alapult értekezésből következő adatokat közlünk róla olvasóinkkal. Mezzofanti 32 nyelven beszél. Báro Zachchal a' bolognai csillagász-toronyban történt első találkozása alkalmával, azt magyar nyelven szöllítá-meg, 's ez alkalommal olly szép kifejezésekkel élt, hogy a' báro csudálkozását elrejtteni nem vala képes. Erre Mezzofanti németül beszélt vele, és pedig először szász, később pedig sváb dialectusban. Szóejtése ekkor is a' természeti kimondással legtökélyesebben megegyezett. Shmith kapitánnal angolul, Wolkonsky herczeggel pedig lengyel és orosz nyelven éppen olly ügyesen beszélt, mint anyai nyelvén. Egy ebéd felett Spina a' pápai követ házában, báro Zach Mezzofanti mellett foglalt helyet, 's ezt próba gyanánt különféle nyelven szöllítá-meg, 's a' kérdezőnek őszinte vallomása szerint sokkal tökéletesebb kifejezésekben adá válaszeit Mezzofanti, mint millyenekkel a' báro kérdései történtek vala. Szintén ezen alkalommal az olasz apát, ki Velenczét kivévén ifjúságában sehol sem tartozkodik, cigányul is beszélt, melly nyelvet állítása szerint egy magyar katona-ezredhez tartozó cigánytul tanulta volt, kinek tartozkodása Bolognában az olasz háborúk alkalmával csak kevés ideig tartott. Egy napon Zach báro Mezzofantival Ulmenstein báróhoz volt meghíva. Itt az apát olly tüzzel s ügyességgel folytatá német nyelven beszélgetését, hogy a' báróne félre hi-

ván Mezzofantit kérdé tőle, miképp lehetséges, hogy egy német ember egy olasz egyetemnél könyvtárári hivatalt visel. — D' Odelga nevű cseh író hosszabb ideig állott levelezésben Mezzofantival, ki leveleire mindenkor a' legtisztább cseh stílyben válaszolt. Egy hindostani utazóval, Jakobs megjegyzése szerint, még malay-i nyelven is szólt. Egyéb iránt Mezzofanti ítéletei beszéd közben olly czélszerűek, mint kimondásai; viselete minden elbizottságtul ment; bánásmódja a' társalkodásban szelid. Testalkotását inkább kicsinynek mint közép nagyságúnak lehet nevezni; képe hosszas és sápadt; testi erejére nézve a' gyengék sorába tartozik; életkora ötven éven már túl haladt.

A' raguza i barlang. Azon számos nevezetességek körül, melyek az ausztriai monarchiában feltalálhatók, úgy látszik egy természeti ritkaság eddigelé közfigyelemre méltatva nincsen. A' szép csepkő - barlangot értjük, melly Raguza-vecchiátul nem messze van, 's melly felől olly keveset vagy éppen semmit sem olvastunk, ámbár nagyságára, boltozatjai magosságára, földalati tavára nézve, nem különben számos oldal-menetei, és csepkőveinek különfelesége tekintetéből, több hasonnemű barlangnál nagyobb figyelmet érdemelne. Láthatók továbbá benne olly régi munkák nyomai, melyek azt menedékhelylé, raktárrá, vagy más haszonvehető üreggé átváltoztaták. Egy helyen setét mélységbe vezető kőlépesők, a' tő felett levő boltozat legmagosabb részén pedig egy vas karika látható, melly hihetőleg valamelly mécs vagy lámpa felakasztására szolgált. Ezen barlang felől sokféle mondát lehet az ottani lakosoktól hallani, melyeknek némi alaposágáruul annyival kevesbbé lehet meggyőződni, mivel annak feneke 's némelly mellékes folyosói számos romladékkal, kövekkel, és földdel vannak elrakva, melyek egyes embernek szoros vizsgálatát ekkoráig ellenzették.

Londoni setétség. — A' mult febr. 2-ik napján London utszájában olly homályosság uralkodott, hogy a' foglalatosságok folytatása miatt minden felől világítani kellett a' várost.

KÜLÖNFÉLE.

Tournaire assz. elefantját, melly e' télen által Varsóban az állatseregletben volt, méreggel kellett elveszteni, mivel dühödtnek tartott. Az elefantnak eddigi ápolója t. i. rögtöni elmezavartságba esvén kórházba vitétt, 's távollétét az elefant annyira sinlé, hogy eleintén szomorú lett, 's enni sem akart. Csekély csintalanságai miatt, melyeket ezután a' bútorokon elkövetni kezdett, nem merték őt megbüntetni. Lassanként annyira ment, hogy (miután a' többi állat más városba vitetvén ő egyedül maradt egy régi templom falai közt) az itt ott heverő gerendákon és deszkákon kezdé erejét próbálgatni, 's az elsőbbek közül az egyik 9—10 hüvelyki széleset forgács gyanánt törte ketté. Már most senki sem mert hozzá közelíteni, hanem elővigyázat képpen az ajtó elejébe két töltött ágyút vittek olly czéllal, hogy ha talán az elefant erővel törne keresztül az ajtón, őt az ágyúkkal üdvözlőnék. Azonban minden rossz eset elhárítása végett jobbnak tarták az állat testét egy adag méreggel meggyengíteni. Ez okból a' karzatról méreggel kevert vajjas kenyeret 's más hasonló szert nyújtának neki, mit azonban el nem fogadott; végre a' két unczia sublimatummal kevert palaczk Rhumot csakugyan kiitta, 's éhségtől izgatva a' többi mérges szert is megitta. Nagy fájdalmai után más napon erős hasmenést kapott, melly után néhány nap mulva megszűnt élni. Tournaire

aire assz. az elefant holt testét a' természet-történeti gyűjteménybe adá, mely neki érte 3000 lengyel forintot (mintegy 1809 ftot) fizetett, ámbár az asz-zonyoknak ezen állat 30 ezer frankjába került.

Arab szokások. Az arab Beduinoknak minden szokásaik és cselekedeteik, Püchler herczeg tapasztalása és bizonyítása szerint, ellentétben állanak a' mieinkkel. Ugyan is: 1) az Arab jobb oldalról, 's jobb lábbal ül-fel a' lóra, a' balt későbbben emelendő a' nyereg felett, a' tulsó kengyel vas felé. — 2) Ő görbe szablyájának üreges részét elől hordozza. — 3) Fejéről haját leberetváltatja, de szakálát növeszti. — 4) Jobb kézzel bal felé ír. — 5) Szék helyett saját alvótagjait használja ülésre. — 6) A' kenyeret melegen, a' mint t. i. a' kemenczéből kivétetik, a' húst pedig hidegen eszi; a' levest nem előre hanem utójjára emészti-meg. — 7) Mig mi, a' szobába belépők, kalapjainkat vesszük-le fejünkről, az alatt ők papucsaitak vetik-le lábaikról. — 8) Asszonyaink a' ruhát kézzel mossák; az Araboknál valamely patakban lábbal tiportatik az mindaddig, mig tiszta lesz. — 9) A' Beduinok a' nyers húst nyereg alatt hordozzák, 's rajta nyargalni szoktak mindaddig, mig az megpuhulván emészthető étellé válik.

EMLEKMONDÁS.

A' leányokhoz.

Engem dalokra más egyéb gyujt,
Szebb, dicsőbb saját, mint testiségtek.
Lélek és szív. Leányok! ez, csak ez nyujt
Lantra méltó kellemet ti nektek.

BOGÁRDY után Z. Leopoldina.

Tapasztalás. Csak az ismeri a' szerencsétlenséget, ki az örömkelyhet izlelé.

B. JÓSIKA Miklós után S. Karolina.

A' híres emberek, midőn nagy városokban laknak, szinte vesztenek valamit becsöklül a' sokaság között: de ha kisebb helyben tartózkodnak, maguk is jobban kitűnnek alacson körülményeikben, 's az egész környéket díszesítik dicsőségekkel.

TESSEDIK után Zátogi.

Gnomák. A' vének vizálgodása, ifjak tanácsa, 's az önhaszonlesés ama három szikla, mellyen a' közjó hajója többnyire törést szenved.

Jobban tesz ellenségünk, midőn minket hibáinkról megfedd, mint midőn barátunk hamisan magasztal.

BÉLKÖVI.

Csererejtvény.

1. 2. 8. 4. Szíjon lenni szokott, néha ruhákon is.
4. 5. 6. 7. 3. A' honban kies egy, bár kicsided, megye.
1. 2. 8. 4. Félénk rettegi ezt: bátor ohajtja őt.
4. 5. 6. Itten néha szomor, néha öröm zajog.
6. 5. 2. 4. 3. Élethől szemetet válogat és kivét.
- 1 — 8. Bácsban látni nagyot, városokon kicsinyt.

B—y.

Előbbi rejtvény: góg.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alula' Duna partján, 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.